

بسمه تعالی
مجلس شورای اسلامی
دوره اول - سال سوم
۱۳۶۱ - ۱۳۶۲

۱۲۰

شماره ترتیب چاپ ۱۰۸۳

شماره ۳۶۶۲۴

تاریخ ۱۳۶۱/۷/۱۰

حجت الاسلام آقای هاشمی رفسنجانی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه راجع به اصلاح قانون مربوط به الغای اجازه فروش خانه‌های سازمانی مصوب
۱۳۶۱/۴/۳ مجلس شورای اسلامی که بنا به پیشنهاد شماره ۱/۶۶۹۵ مورخ ۱۳۶۱/۶/۲
وزارت مسکن و شهرسازی در جلسه مورخ ۱۳۶۱/۶/۲۱ هیأت وزیران بتصویب رسیده است
به پیوست تقدیم و تقاضای تصویب آنرا دارد.

نخست وزیر
میر حسین موسوی

لایحه مربوط به اصلاح قانون راجع به الغای اجازه فروش خانه‌های
سازمانی مصوب ۱۳۶۱/۴/۳ مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون فروش خانه‌های سازمانی که نگهداری آنها
به جهت عدم نیاز یا فرسودگی بصلاح دولت نمی باشد بعهده کمیسیون مرکب از وزیر
مشاور در امور اجرائی ، وزیر مسکن و شهرسازی و وزیر دستگاهی که خانه سازمانی متعلق به
آن است گذاشته میشود . در مورد موسساتی که شمول قانون مستلزم ذکر نام آنهاست
بجای وزیر دستگاه مربوطه رئیس آن موسسه قرار می گیرد . خانه‌های سازمانی صرفاً برای
فروش به کارکنان دولت و یا افراد نظامی و انتظامی عرضه میشود و بهای آن طبق نظرسر
کارشناس رسمی دادگستری و به قیمت عادله روز تعیین میگردد و دیوارنشستگان جهت خرید
خانه‌های مذکور اولویت دارند . نحوه عملکرد کمیسیون مذکور در فوق وسایز شرایط و

تعمین اولویتها ونحوه واگذاری خانهها مطابق آئین نامه ای است که وسیله وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیات وزیران میرسد .
تبصره - کلیه قوانین ، اصلاحیهها و مقررات مغایر با این قانون از تاریخ تصویب این قانون لغو میگردد .

وزیر مسکن وشهرسازی

نخست وزیر

جمهوری اسلامی ایران

وزارت مسکن وشهرسازی

۱۶۶۹۵

بسمه تعالی

۱۳۶۱/۶/۲

نخست وزیری

بازگشت به نامه شماره ۳۱۲۷۰ مورخ ۶۱/۴/۲۴ همانطور که طی رونوشت نامه شماره ۱/۵۶۶۳ مورخ ۶۱/۴/۹ عنوان ریاست مجلس شورای اسلامی به استحضار رسید متأسفانه لایحه تقدیمی این وزارتخانه درخصوص الغای اجازه فروش خانههای سازمانی با آنچه که در مجلس به تصویب رسید بسیار بسیار متفاوت است و بهتر بود نام طرح بر آن می نهادیم و نه لایحه . بزرگترین ایرادی که به قانون تصویب شده وارد می باشد این است که فروش خانههای سازمانی را منوط به رعایت آئین نامه معاملات دولتی نموده است که مشکلات عدیده ای از آن ناشی می شود ، به این ترتیب که طبق آئین نامه معاملات دولتی ، چنانچه سازمانی قصد فروش منزل یا منازل سازمانی خود را داشته باشد ، بایستی آن را به مزایده بگذارد که در اینصورت به لحاظ وجود قانون منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی اولاً کارمندان شاغل حق شرکت در مزایده را ندارند و ثانیاً آن گروهی که حقوق بگیر دولت نمی باشند و مسلماً درآمد و پس انداز بیشتری نسبت به کارمندی که حتی ۳۰ سال خدمت کرده است دارند ، در مزایده برنده شده و خانه نصیب آنان می شود ، حال متصنی است بفرمایند آیا منظور دولت از تقدیم لایحه این بوده است که کارمندان معیل و زحمتکشی که یک عمر در خدمت دولت بوده و به مرز بازنشستگی رسیده اند از خانهها آخراج و کسانی که از قدرت مالی و امکانات بیشتری برخوردارند خانهها را در مزایده برنده شوند و صاحب گردند؟ آیا منظور دولت بساز و بفروشی و استفاده از بازار داغ مسکن بوده و آیا باز هم

بایستی گروهی که دارای درآمد بیشتر هستند از امکانات و تسهیلات بیشتر برخوردار شوند ؟
مسلماً است که خیر .

در لایحه تقدیمی پیش بینی شده بود که شرایط و نحوه قیمت گذاری به موجب آئین نامه باشد و بدیهی است نحوه قیمت گذاری بصورت مزایده نبوده و وسیله کارشناس رسمی به قیمت عادلانه روز تعیین می شود و فقط مختص بازنشستگان و کارکنان دولت بود . البته چنین بنظر می رسد که علت عدم بذل عنایت برادران نماینده به نیت و مقصود دولت برای تهیه و تقدیم لایحه مورد بحث ناشی از عدم دعوت مسوولین این وزارتخانه در جلسات بحث و بررسی کمیسیون داری و جلسه علنی مجلس برای طرح لایحه پیشنهادی و نتیجتاً عدم توجه کافی لایحه مزبور می باشد . البته این لایحه در کمیسیون مسکن و شهرسازی که کمیسیون مادر بود بنحو درستی تصویب شده بود ولی متأسفانه پیشنهاد کمیسیون داری در شور دوم مطرح گردیده است و اکنون این سوال مطرح می شود که قانون تصویب شده ، چه نکته تازه ای را تصویب نموده است ؟ آیا دولت از قدیم الایام و طبق قوانین چندین ده ساله قبلی خود اجازه فروش اموال فرسوده و یا اموالی را که نیاز ندارد ، نداشته است ؟ آیا دولت قبلاً نمی توانست اموال خود را از طریق مزایده بفروش برساند ؟ آیا قانون تصویب شده چه اجازه جدیدی به دولت داده است و آیا منظور دولت از تقدیم لایحه ، همین قانونی است که تصویب شده است این قانون فقط مصوبات قبلی شورای انقلاب را لغو کرده است بدون آنکه نکته جدیدی را جایگزین آن نماید . در خاتمه به استحضار می رساند دولت ناگزیر است مجوزی داشته باشد که خانه های سازمانی را که در برخی از شهرها نیاز ندارد و یا مخارج و هزینه نگهداری آنها به حدی است که مقرون به صرفه و صلاح دولت نیست ، طبق ضوابطی یکنواخت و با قیمت عادلانه روز به آخرین بازنشسته ساکن در آن خانه بفروشد و کلیه شرایط و همچنین مواردی که بازنشسته واجد شرایط نیست و سایر مسائل و مشکلات مبتلابه در آئین نامه پیش بینی شود . لهذا چون مصوبه جدید مشکل گشا نیست لایحه اصلاحیه قانون مذکور تهیه و به پیوست ایفاد میشود تا با قید و فوریت تقدیم مجلس گردد . / ن

محمد شهاب گنابادی

وزیر مسکن و شهرسازی

قانون راجع به الغای اجازه فروش خانههای سازمانی مصوب
۵۸/۷/۱۷ شورای انقلاب و اصلاحیههای بعدی آن

ماده واحده - از تاریخ تصویب این قانون فروش خانههای سازمانی که نگهداری آنها به جهت عدم نیاز یا فرسودگی به صلاح دولت نبوده ، به عهده کمیسیون مرکب از وزیر مشاور در امور اجرائی ، وزیر مسکن و شهرسازی و وزیر دستگاهی که خانه سازمانی متعلق به آن است گذاشته میشود در مورد موسساتی که شمول قانون مستلزم ذکر نام است ، بجای وزیر دستگاه مربوطه رئیس آن موسسه قرار میگیرد .

شرایط و نحوه واگذاری مطابق آئین نامه ای است که با رعایت آئین نامه معاملات دولتی توسط وزارت مسکن و شهرسازی تهیه و به تصویب هیات وزیران می رسد .

تبصره - کلیه قوانین ، اصلاحیهها و مقررات مغایر با این قانون از تاریخ تصویب این قانون ملغی میگردد .